

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

6.6.2012

B7-0291/2012

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Demokratiseerimisprotsess Kongo Demokraatlikus Vabariigis
(2012/2673(RSP))

Isabelle Durant, Raül Romeva i Rueda, Judith Sargentini
fraktsiooni Verts/ALE nimel

RE\904538ET.doc

PE489.321v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

B7-0291/2012

Euroopa Parlamendi resolutsioon demokratiseerimisprotsessi kohta Kongo Demokraatlikus Vabariigis (2012/2673(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse liidu kõrge esindaja Catherine Ashton 9. detsembri 2011. aastal ELi nimel tehtud avaldust valimisprotsessi kohta Kongo Demokraatlikus Vabariigis (A 507/1/11 REV 1),
 - võttes arvesse Kongo Demokraatlikku Vabariiki lähetatud valimiste Euroopa Liidu vaatlusmissiooni 29. märtsi 2009. aasta lõpparuannet,
 - võttes arvesse sõltumatu riikliku valimiskomisjoni (INEC/ CENI) 2012. aasta aprillis antud soovitusi,
 - võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Kongo Demokraatliku Vabariigi kohta,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et inimõiguste olukord ja demokratiseerimisprotsess Kongo Demokraatlikus Vabariigis on endiselt murettekitav, kuna enne presidendivalimisi suurenes poliitilistel põhjustel toime pandud inimõiguste rikkumiste hulk;
- B. arvestades, et presidendi- ja parlamendivalimised olid kaootilised ning neid varjutasid riigi julgeolekujõudude rünnakud opositsiooni esindajate, ajakirjanike ja tavakodanike vastu, ning et valimiste vaatlejad ei pidanud tulemusi usaldusväärseteks;
- C. arvestades, et Kongo Demokraatliku Vabariigi põhiseadust muudeti, et muuta presidendivalimiste kahevooruline hääletussüsteem ühevooruliseks, mis soosis ametist lahkuvat presidenti Kabilat;
- D. arvestades, et relvastatud konflikti puhkemine on põhjustanud laialdases ja ärevusttekitavas ulatuses tapmisi, elanikkonna ümberasustamist, naistevastast seksuaalset vägivalda, mida panevad toime nii mässajate relvarühmitused kui ka valitsuse sõjavägi ja politseijõud;
- E. arvestades, et Kongo Demokraatlikus Vabariigis viibivaid inimõiguste kaitsjaid ja ajakirjanikke on hirmutatud, röövitud ja mõrvatud, mistõttu on neil raske teha oma tööd sõltumatult;
- F. arvestades, et tsiviil- ja sõjaväeprokuröride suutmatuse korraldada inimõiguste rikkumise eest vastutavate isikute suhtes sõltumatut uurimist on aidanud kaasa karistamatuse levikule ja uute kuritegude toimepanemisele;
- G. arvestades, et Chebeya mõrvaga seotud kohtuotsuse edasikaebamine on oluline, et mõista süüdi tema surma eest vastutavad isikud;

- H. arvestades, et peamised naistevastased kuriteod on vägistamine, grupiviisiline vägistamine, seksuaalne orjastamine ja mõrvad, millel on kaugeleulatuvad tagajärjed, sealhulgas naiste füüsiline ja psüühiline häving;
- I. arvestades, et konflikti Kongo Demokraatlikus Vabariigis õhutab ja süvendab Kongo loodusvarade ebaseaduslik kasutamine ja asjaolu, et teatud hulk nendest loodusvaradest imporditakse teistesse riikidesse, kaasa arvatud ELi liikmesriikidesse;
1. on veendunud, et demokraatliku ühiskonna ülesehitamiseks on eelkõige vaja tugevat poliitilist tahet ning poliitiliste juhtide, valitsuse ja opositsiooni ambitsioonikat visiooni, mille eesmärk on luua poliitilised organid, et tagada elanikkonna inimõigused, sotsiaalsed, majanduslikud ja keskkonnaalased õigused;
 2. on arvamusel, et Kongo Demokraatliku Vabariigi poliitilised juhid, kodanikuühiskonna organisatsioonid, usujuhid ja naisteühingud peaksid jõudma riikliku konsensuseni piisavate ja asjakohaste institutsioonide ning kehtestatud ja heakskiidetud menetluste suhtes, mille abil rakendada demokraatlikke tavasid;
 3. on seisukohal, et demokratiseerimisprotsessi kujundamisel ja reguleerimisel on vajalik sõltumatu kohtu- ja meediasüsteem eesmärgiga tugevdada õigusriigi põhimõtteid, rajada demokraatlikud institutsioonid, sealhulgas poliitilist pluralismi esindav toimiv parlament, ja tugevdada kodanikuühiskonna rolli;
 4. on seisukohal, et valimised on vajalikud, kuid ebapiisavad, et luua tingimused demokratiseerimisprotsessiks, mis on laiaulatuslikum kui valimiste korraldamine; on seisukohal, et demokratiseerimise õnnestumiseks on vaja osaleda riigi sotsiaalses ja majandusarengus, et tagada elanikkonna põhiõigused, nagu haridus, tervishoid ja tööhõive;
 5. kutsub Kongo ametivõime üles korraldama sõltumatut ja põhjalikku uurimist, et kooskõlas Kongo ja rahvusvahelise õigusega anda kohtu alla inimõiguste rikkumise eest vastutavad isikud;
 6. kutsub Kongo ametivõime üles taastama ja kujundama ümber õigussüsteemi, sõjaväge ja vanglaid; kutsub samuti üles võimaldama neile asjakohast koolitust ja andma nende käsutusse vajalikud inimressursid ja rahalised vahendid, et võidelda karistamatuse vastu;
 7. nõuab, et Kongo DV parlament moodustaks enne inimõiguste rikkumiste ohvrite ja tunnistajate, inimõiguslaste, humanitaarabitöötajate ning ajakirjanike kaitset käsitleva seaduse vastuvõtmist riikliku inimõiguste komisjoni, nagu näeb ette põhiseadus;
 8. kutsub Ida-Aafrika järvede piirkonna riike üles jätkuvalt pühendumisele rahu ja stabiilsuse ühisele edendamisele selles piirkonnas, kasutades selleks olemasolevaid piirkondlikke mehhanisme, ning tugevdama jõupingutusi piirkondliku majandusarengu saavutamiseks, pöörates erilist tähelepanu lepitusele, inimõiguste austamisele, karistamatuse vastu võitlemisele, kohtunike vastutuse suurendamisele ning pagulaste ning riigi sees ümberasustatud isikute tagasipöördumisele ja integreerimisele;
 9. väljendab heameelt Kongo ametivõimude pingutuse üle rakendada õigusakte, millega

keelatakse mineraalidega kauplemine ja nende töötlemine piirkondades, kus mineraale kasutatakse ebaseaduslikult, nagu relvastatud rühmituste kontrolli all olevates piirkondades; kutsub Kongo ametivõime üles tõhustama õigusaktide rakendamist, et lõpetada mineraalide ebaseaduslik kasutamine, ning nõuab tungivalt, et Kongo DV teeks jätkuvalt jõupingutusi, et järgida mäetööstuste läbipaistvust käsitlevaid algatusi;

10. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Aafrika Liidu institutsioonidele, ÜRO peasekretärile ning seksuaalvägivalla küsimustega relvastatud konfliktides tegelevale ÜRO eriesindajale.